Sygn. akt III K 408/17

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 r

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Marzena Rzepecka - Wiatrowska

Protokolant: Anna Mendelska

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2017 r

sprawy karnej T. M. (1)

ur. (...) w P.

córki T., A. zd. M.

oskarżonej o to, że :

w okresie od 26 lutego 2016 r do 8 marca 2016 r w W. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonała zaboru pieniędzy w kwocie 1700 zł z konta swojego zmarłego konkubenta M. N. czym działała na szkodę jego spadkobierców R. D. i S. N.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw z art. 12 kk

I. na podstawie art. 66 §1 kk i art. 67 §1 kk postępowanie karne wobec T. M. (1) w zakresie czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 278 § 1 kk w zw z art. 12 kk warunkowo umarza na okres próby roku;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka obowiązek naprawienia szkody zobowiązując oskarżoną by zapłaciła na rzecz spadkobierców R. D., S. N. kwotę 1700(tysiąc siedemset) zł;

III. zwalnia oskarżoną od ponoszenia wydatków uiszczonych dotychczas w sprawie zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa oraz zwalnia ją od opłaty.

Sygn. akt. III K 408/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona T. M. (1) była w związku konkubenckim z M. N. od około 2011r. T. M. (1) swobodnie dysponowała środkami zgromadzonymi na koncie M. N., płaciła rachunki za pośrednictwem konta internetowego zarówno ze swoich środków finansowych jak i M. N.. W grudniu 2015 r. stan zdrowia M. N. uległ pogorszeniu w związku z czym trafił on do szpitala im S. w W.. Tam był hospitalizowany w okresie od 24.02.2016r. do 7.03.2016r. M. N. zmarł w Szpitalu w dniu 7.03.2016r.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej T. M. k. 113 -116

zeznania świadka B. H. (1) k. 51

zeznania świadka S. S. (2) k. 24

dokumentacja bankowa k. 29 , 34-35 , 69- 92, 101- 104

informacja o pobytach w szpitalu M. N.k 32.

odpis skrócony aktu zgonu k. 33

Oskarżona T. M. (1) w czasie w którym M. N. był hospitalizowany za pomocą bankowości internetowej wypłaciła z jego konta następujące kwoty :

- 700 zł w dniu 26.02.2016r.

-10.000 zł oraz 13 000zł. w dniu 29.02.2016r.

-10.000 zł w dniu 03.03.2016r.

-10.000 zł w dniu 05.03.2016r.

Łącznie w okresie od 26.02.2016r. do dnia 8.03.2016r. wypłaciła kwotę 43 700zł.

Nadto oskarżona za pośrednictwem przelewów dokonała wpłat na konto M. N. w następujących dniach: 04.03.2016r. kwotę 2000zł a 8.03.2016r kwotę 10. 000 zł. Oskarżona łącznie zwróciła 12.000zł na konto M. N..

Dowód :

dokumentacja bankowa k. 29 , 34-35 , 69- 92, 101- 104

wyjaśnienia oskarżonej T. M. k. 113 -116

W dniu 6 maja 2016r. spadek po zmarłym M. N. na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu nabyli w częściach po ½ R. D. i S. N..

Dowód: Postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 6.05.2016r. k.10

Oskarżona w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do zarzucanego jej czynu, wyjaśniając, iż była w związku konkubenckim z M. N. .

Dodała, iż konkubent zanim trafił do szpitala polecił jej, aby przelała na swoje konto 30.000 zł. Dodała , że M. N. nie dał jej żadnego pełnomocnictwa w tym zakresie w formie pisemnej, a uczynił to tylko w formie ustnej.

Oskarżona podała, że wolą M. N. było, aby z tych pieniędzy postawiła pomnik swojej matce. Oskarżona przyznała, że nie mogła przelać całej sumy w jednej transzy w związku z czym wypłaciła w dniu 26.02.2016r. kwotę 700 zł, zaś w dniu 28.02.2016r. przelała kwotę 13.000 zł oraz 10.000 zł. Następnie w dniach 3.03.2016r i 5.03.2016r. przelała na swoje konto po 10.000 zł. Oskarżona podała, iż w dniu 4.03.2016r. oddała na konto M. N. kwotę 2.000 zł , a w dniu 8.03.2016r. zwróciła kwotę 10.000zł. Przyznała, że łącznie wypłaciła 43.700 zł, z której to kwoty zwróciła 12.000 zł. Dodała , że wypłaciła więcej tylko 1.700 zł niż było to wolą zmarłego M. N., bo pogubiła się w tych wypłatach.

Oskarżona T. M. (1) nie była uprzednio karna sądownie .

Dowód:

informacja z KRK k . 115.

wyjaśnienia oskarżonej T. M. k. 113 -116

W dniu 31 maja 2017 r. do tutejszego Sądu wpłynął wniosek prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec T. M. (1) na okres próby roku oraz orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w kwocie 1. 700 zł na rzecz R. D. i S. N..

Sąd zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień oskarżonej, zeznań świadków oraz rzeczowego materiału dowodowego zebranego w sprawie wina i sprawstwo oskarżonej w zakresie przypisanego jej wyrokiem czynu, tj. występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 kk nie budzi, zdaniem Sądu, najmniejszych wątpliwości. Oskarżona przyznała się , iż dokonała wypłaty 1.700 zł z konta swojego zmarłego konkubenta wbrew jego woli przekazanej jej ustnie. Jej wyjaśnienia złożone w tym zakresie zasługują na wiarę, gdyż zostały potwierdzone w dokumentacji bankowej jak również pośrednio zeznaniami świadka R. D.. Jedynie uzupełniający charakter mają zeznania B. H. (2) i S. S. (2). Świadkowie ci potwierdzają jedynie fakt, relacji między oskarżoną i M. N..

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika jednoznacznie, iż oskarżona miała należyte umocowanie od M. N. jedynie do wypłaty 30.000 zł tym samym więc dokonała zaboru pieniędzy w kwocie 1.700 zł. Oskarżona bowiem wypłaciła łącznie 43.700 zł, z której to kwoty ponownie przelała na konto konkubenta 12.000 zł.

Nie ulega zatem wątpliwości, że oskarżona T. M. (1) popełniła czyn zabroniony kwalifikowany z art. 278§1kk w zw. z art. 12 kk . Zgodnie z art. 278§1 kk karze za przestępstwo podlega ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Bezspornym jest, że poczynione ustalenia faktyczne wskazują że oskarżona T. M. (1) dokonała w okresie od 26.02.2016r. do 8.03.2016r. uszczuplenia środków pieniężnych z konta (rachunku bankowego) M. N. w łącznej wysokości 1.700zł.

Analizując stopień winy i społecznej szkodliwości zarzucanych oskarżonej czynów Sąd na mocy art. 66 § 1 kk i art. 67 §1 kk, zgodnie z wnioskiem Prokuratora, warunkowo umorzył postępowanie karne na okres próby roku, uznając ów wniosek za w pełni zasadny.

Sąd doszedł do przekonania, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu nie są znaczne, biorąc pod uwagę charakter naruszonego dobra, rozmiar szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu oraz motywację sprawcy, a w szczególności fakt jej pozostawania w związku konkubenckim z M. N..

Umarzając warunkowo postępowanie Sąd wziął również pod uwagę postawę oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia.

Sąd wziął pod uwagę należyty poziom moralny oskarżonej, dla której samo postępowanie gdzie występowała jako oskarżona było znaczną dolegliwością i silnym przeżyciem, nadto nie miała ona wcześniej konfliktów z prawem i nie była karana nie tylko za przestępstwo umyślne, ale za jakikolwiek występek o charakterze nieumyślnym.

Sąd nabrał nadto przekonania, iż warunkowe umorzenie postępowania w wystarczającym stopniu zdyscyplinuje oskarżoną i w dostatecznym stopniu pogłębi w niej poszanowanie dla porządku prawnego we wszelkich jego wymiarach i oskarżona przestrzegać będzie porządku prawnego, a w szczególności nie popełni więcej przestępstwa, a czyn popełniony przez nią miał charakter incydentalny w jej życiu.

Instytucja warunkowego umorzenia pozwala dać oskarżonej realną szansę na poprawę swojej postawy, a w razie braku poprawy i popełnienia przestępstwa, podjęcia tegoż postępowania. Zaznaczyć tu bowiem należy, iż kara nie może być nadmierną represją i ślepym odwetem za popełniony czyn, ale powinna realizować cele wychowawcze. Sąd uznał, że wydanie wyroku skazującego w tej sprawie byłoby niecelowe.

Dodatkowo swoją funkcję w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej spełni nałożony na oskarżoną na mocy art.67§3 kk obowiązek naprawienia szkody w wysokości 1.700 zł na rzecz spadkobierców pokrzywdzonego.

Sąd zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa oraz nie wymierzył jej opłaty mając na uwadze jej sytuację majątkową i osobistą (emerytka , dwoje dzieci).